

28η

ΟΚΤΩ ΒΡΙΟΥ

POEMS

ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΕΣ ΤΟΥ 1940-1941

Μπροστά μας τώρα περνούν οι νέοι
που το Σαράντα, τόσο γενναίοι,
έπεσαν όλοι γι αυτή τη χώρα
και ζούμ' ελεύθεροι αυτήν την ώρα.

Αυτές τις ώρες τις δοξασμένες
δεν απουσιάζουν ψυχές χαμένες,
γιατί εκείνοι που θυσιαστήκαν,
θα πούμε ψέμα πως εχαθήκαν.

Ψυχές ηρώων και ημιθέων,
ω δάφνες δόξας, ανδρών γενναίων,
στρατιώτες, ναύτες κι αεροπόροι,
γίνατε ινδάλματα και πρωτοπόροι !

Γίνατε στάχτες, ποτέ όμως σκλάβοι !
Της δόξας δάφνες έχετε λάβει !
Κι εμείς, τα παιδιά, σας ευγνωμονούμε,
παρόμοια δόξα με σας ζητούμε !

Σας καμαρώνει η πλάση όλη !
Σαν σας θυμούμαστε έχουμε σκόλη.
Να κι η σημαία μας που κυματίζει
χαίρει' η θάλασσα, να την αφρίζει !

Σκύβουμε όλοι γεμάτοι χρέος,
ενώ η καρδιά μας γεμίζει δέος :
Χειροκροτούμε στο πέρασμά σας,
κι όλοι κηρύττουμε την προσφορά σας !

*** ΠΑΙΔΙΑ, ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΠΑΙΔΙΑ ***

Ποίηση: Μ. Τραϊφόρου

Μουσική: Μ. Σουγιούλ

Τραγούδι: Σ. Βέμπο

Μες στους δρόμους τριγυρνάνε
οι μανάδες και ζητάνε ν' αντικρίσουνε
τα παιδιά τους που ορμιστήκαν,
στο σταθμό σαν χωριστήκαν, να γυρίσουνε.
Μα για κείνους που 'χουν φύγει
και η δόξα τους τυλίγει, ας χαιρόμαστε
και καμιά ποτέ ας μην κλάψει,
κάθε πόνο της ας θάψει κι ας ευχόμαστε:

ΡΕΦΡΑΙΝ:

Παιδιά, της Ελλάδας παιδιά,
που σκληρά πολεμάτε πάνω στα βουνά.
Παιδιά, στη γλυκιά Παναγιά
προσευχόμαστε όλες να 'ρθετε ξανά.

Λέω σ' όσες ξαγρυπνάνε
και για κάποιον ξενυχτάνε και στενάζουνε
πως η πίκρα κι η τρεμούλα
σε μια γνήσια Ελληνοπούλα δεν ταιριάζουνε.
Ελληνίδες του Ζαλόγγου
και της πόλης και του λόγγου και
Πλακιώτισσες,
όσο κι αν πικρά πονούμε
υπερήφανα ας το πούμε σαν Σουλιώτισσες:

ΡΕΦΡΑΙΝ:

Κορβίδο Μουσολίνι

Με το χαμόγελο στα χείλη
σαν' οι φαντάροι μας μπροστά
και γίναν οι Ιταλοί πεσίλη,
γιατί η καρδιά τους δε βαστά.

Κορβίδο Μουσολίνι,
κάνοντας δε θα μείνει
εσύ και η Ιταλία
η πατρίδα σου η γέλοια,
τρέχετε όλοι το χαλί,
Δεν έχεις δίοδο μητέρα
κι όταν θα μπήκε μετά
ακόμα και στη Ρώμη
χαλαρώλευκε θα υψώσουπε
σημαία Ελληνική.

Βρέχει και κάτω από την τέντα
δεν κάνουν βήμα προς τα μπρος
και γένε τ' ανακαινώδεντα:
Φτάνει ο καιρός μας ο καιρός,

Κορβίδο Μουσολίνι,

(Τραγούδι: Σ. Βέλιππο)

Βάσει ο Ντούτσε τη στολή του

Βάσει ο Ντούτσε τη στολή του
και τη σκούφια την κολή του
μ'όλα τα φτερά.
Και για νύχτα με φεγγάρι
την Ελλάδα πάλι να σέρει
βρε το φουκαρά.

Όχι τον ποζιλιά μας το Νελέντη
βρίσκει στα βανά
και ταράσει τον αφέντη
το μακαρονά.

Αχ, Τσιάνο, θα τρελαθώ, Τσιάνο
με την Ελλάδα ποιος μου είπε να τα βάνω.

Ξεκινάει την άγλη μέρα
μα και πάλι ακούει κι Αέρων
αυτὸ τον τροχιά,

Αρέχο παίρνει και Σρομάκι
και πηδάει το πτοταμάκι
ζέρει τη Σουαεία,

Όχι τον ποζιλιά μας το Νελέντη
βρίσκει στα βανά
και ταράσει τον αφέντη
το μακαρονά.

Αχ, Τσιάνο θα τρελαθώ Τσιάνο.
Με την Ελλάδα ποιος μου είπε να τα βάνω;

ΕΙΡΗΝΗ

1. Ειρήνη αστέρι λαμπερό^{A B^b}
κι ήλιε γλυκιέ τ'Απρίλη
έλα το γέλιο στις καρδιές^F 2
ν'ανάψεις και στα χείλη.

2. Έλα το χέρι τ'αλλουνού^{B^b}
καθένας μας να πιάσει^A
να πάει σύννεφο ο χορός^{B^b} 2
στης γης το χοροστάσι.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Ζήτω η ειρήνη, η ειρήνη. 4
F E

3. Η ειρήνη είναι στα χέρια μας
η ειρήνη είναι δική μας
συντρόφισσα τ'ονείρου μας 2
και μάνα κι αδελφή μας.

4. Την προκοπή και τη χαρά
μονάχα αυτή τα δίνει,
ποτέ, ποτέ πια πόλεμος 2
και ζήτω η ειρήνη.

Ζωή

Η ειρήνη είναι στα χέρια μας
η ειρήνη είναι δική μας
συμπρόσφορα τ' ονείρου μας
και μάνα κι αδελφή μας

Την πρικοπή και τη χαρά
μόναχα αυτή τα δίνει
ποτέ, ποτέ πια πόλεμος
και ζήτω η ειρήνη.

Κυμάτιζε σημαία μου

Κυμάτιζε σημαία μου
στα πλάτη στους αιθέρες
και κάνε να ριγούν ξανά
γέροι, παιδιά, μητέρες.

Κυμάτιζε σημαία μου
ουράνια δοξασμένη,
σκέπασε τώρα τα ορφανά
σημαία τιμημένη.

Φέρε σε κείνα τη χαρά
λευτέρωσέ τα μάνα,
πως χαίρεται η Πίνδος σου } 2
φωνάζει Α Λ Α Μ Α Ν Α ! } 2

ΕΛΛΑΔΑ

Δε χορταίνω να βλέπω τον ήλιο,
που το φως του σκορπάζει στην πλάση.
Δε χορταίνω να βλέπω τους κάμπους,
τα βουνά τις πλαγιές και τα δάση. 2

Δε χορταίνω να βλέπω ακρογιαλίες
και πανώρια νησιά στην αράδα.
Δε χορταίνω να βλέπω εσένα
ω Ελλάδα, Ελλάδα, Ελλάδα! 3 times

Εθνικός Ύμνος

Σε γνωρίζω από την κόψη
του σπαθιού την τρομερή
σε γνωρίζω από την όψη
Που με βιά μετρά τη γη.

Απ' τα κόκκαλα βγαλμένη
των Ελλήνων τα ιερά
και σαν πρώτα ανδρειωμένη }
Χαίρε ω χაίρε ελευθεριά. } 3

Η αθάνατη πατρίδα μας

Η αθάνατη πατρίδα μας
με τη γαλανή σημαία της,
ειν' η δόξα κι' ελπίδα μας .
Ζήτω - Ζήτω η Ελλάδα -

Πρώτη στ'ουρανού τα κάλλη
Πρώτη και στην ιστορία
Κι' από όλους πιο μεγάλη
στην τιμή και στην αντρεία.

Κι' όσο γύρω μας κοιτάζουμε
Κι' όσο νιώθουμε τη ζήλεια τους
πιο περήφανα φωνάζουμε,
Ζήτω - Ζήτω η Ελλάδα
Ζήτω - Ζήτω η Ελλάδα.

Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ

Των εχθρών τα φουσάτα περάσαν
σαν το λίβα που καίει τα σπαρτά
με κανόνια τις πόλεις χαλάσαν
μας ανάψαν φωτιές στα χωριά

Μα οι εχθροί μας πια τώρα σκορπίσαν
και ξανάρθε σε μας λευτεριά
για να φτιάξουμε τα όσα γκρεμίσαν
ας κοιτάξουμε τώρα μπροστά

Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει
δεν τη σκιάζει φοβέρα καμιά,
μόνο λίγον καιρό ξαποσταίνει
και ξανά προς τη δόξα τραβά,
και ξανά προς τη δόξα τραβά.

ΕΛΛΑΔΑ

Δε χορταίνω να βλέπω τον ήλιο,
που το φως του σκορπάει στην πλάση.
Δε χορταίνω να βλέπω τους κάμπους,
τα βουνά τις πλαγιές και τα δάση. 2 times

Δε χορταίνω να βλέπω ακρογιάλια
και πανώρια νησιά στην αράδα.
Δε χορταίνω να βλέπω εσένα
ω Ελλάς, Ελλάδα, Ελλάδα! 3 times

Κυμάτιζε σημαία μου

Κυμάτιζε σημαία μου
στα πλάτη στους αιθέρες
και κάνε να ριγούν ξανά
γέροι, παιδιά, μητέρες.

Κυμάτιζε σημαία μου
ουράνια δοξασμένη,
οκέπασε τώρα τα ορφανά
σημαία τμημένη.

Φέρε σε κείνα τη χαρά
λευτέρωσέ τα μάνα,
πως χαίρεται η Πίνδος σο
φωνάζει Α Λ Α Μ Α Ν Α !

Πάντα κι ότου έαυτινρόσω
με λαχτόρα γραφισί
και περήφανο δακρύσω
ταπεινά σε χαίρουν

—
και στο βράδυ μου αεβαίσει
για καρούμευ φωνή
να σ' έχω πάντα στο ζαβένυ
ώ Σηφαία γαζυή!

Μεγαλόπρεπυ κι υραία,
σαν το χιόνι σνή, γυνυ
σαν το κύμα πάντα νεα
ώ Σηφία Ελληνική

Τι χαρά στο ταγκάρ,
και τι αβύρρωζυ ζικυ
στ' άγια χερια να σε τρωη
και ψυχή να σε κρατή!

Ελλάδα

Μια σπιθαμή απ' το χώμα αυτό
τ' άγιο κιερό δε δίνω
Τη λευτεριά μου δεν πουλώ
και σκλάβος δε θα γίνω

Στα χέρια μου τα ελεύθερα
το πιο παλιό ντουφέκι
γίνεται για το δικιο μου
Βροντή κι αστροτιλέκι

«Οχι!» Βροντάω στο φασισγό
κι ορθώνομαι λιοντάρι

Τη λευτεριά μου σποιος το γμά
ας έρδει να την παρει!..~

Πατρίδα Ελλάδα

Σ' αυτή την όμορφη τη χώρα
είδα το φως πρώτη φορά,
την πρώτη ανάσα που μου,
την πρώτη μου ένιωσα χαρά.

Σαν μάνα, Ελλάδα, σ' αγαπάω
κι αυτή σου η αγάπη μ' οδηγεί.
Είμαι περήφανος για σένα,
που 'σαι η πιο ένδοξη στη γη.

Όπως εσύ, καμιά άλλη χώρα
δεν έχει τέτοιο ουρανό.
Γλυκιά πατρίδα, όπου κι αν είμαι,
δε σε ξεχνώ, δε σε ξεχνώ.

Στέλιος Σπεράντζας

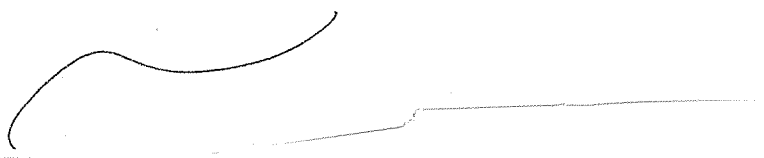

Λεξιλόγιο: περήφανος-η-ο, ένδοξος-η-ο

Η Έλληνοπούλα

Είμ' εγώ μια Έλληνοπούλα
που σάν μια Σουλιωτοπούλα
αγαπώ με τήν καρδιά μου
την Πατρίδα τη γλυκειά μου

Κι αν ο εχθρός μας έρθη πάλι
με σκοπό να την προσβάλει
ΟΧΙ! Δεν θα τον αφήσω
και θα του φωνάξω πίσω

Ποίημα - Τραγούδι

28^{ης} Οκτωβρίου Σχολική γιορτή

* ΣΗΜΑΙΑ ΓΑΛΑΝΗ *

Βασίλης

Όταν στη μέση ξεπροβαίνεις
και κυματίζεις γαλανή,
χιλιές ελπίδες ανασταίνεις
κι έχεις την πιο γλυκιά μορφή.

Όταν με γάρη κατεβαίνεις
και το κοντάρι σου φίλει,
στους στοχασμούς μας μέσα μπαίνεις
και με τους πόθους μας μιλείς.

Όταν τ' αγέρι σε ψηλώνει
και κάθε άκρη σου φίλει,
είν' ο σταυρός μας που σ' ενώνει
με τη βοήθεια των τραγών.

Κι όταν γαλήνη σε διπλώνει
κι ακουμπισμένη μας θωρείς,
δόξα παλιά σε στεφανιώνει
και δόξα νέα καρτερείς.

Όταν στη μέση ξεπροβαίνεις
και κυματίζεις γαλανή,
χιλιές ελπίδες ανασταίνεις
κι έχεις την πιο γλυκιά μορφή.

Βασίλης

Στὴν Πίνδο

Τῆς Πίνδου τὸ ψηλὸ βουνό
μέσ' ἐστὶ φωτιά, μέσ' στὸν καπνὸ.
Πολεμοῦν ἔκληρά οἱ φαντάροι
ὁ φασίστας μὴν τὸ πάρει

«ΟΧΙ!» φωνάζουν θάρρετά
ἡ Βία σὲν ἴη μᾶς δε Πιατά.
Θα τὴν διώξει ἡ λόγχη πέρα
μὲ φωτιά και μὲ φοβέρα

Ὅλοι μέσα σὲν μάχη ὀρμούν,
σαν τὰ λιοντάρια πολεμοῦν
κι ἀντηχεῖ σὲν οἰκουμένη
πὼς ἡ Ελλάδα δὲν πεθαίνει!

ΣΗΜΑΙΑ ΓΑΛΑΝΗ *

Όταν στη μέση ξεπροβαίνεις
και κυματίζεις γαλανή,
χιλιες ελπίδες ανασταίνεις
κι έχεις ταν πιο γλυκιά μορφή.

Όταν με γάρη κατεβαίνεις
και το κοντάρι σου βιλείς,
στους στοχασμούς μας μέσα μπαίνεις
και με τους πόδους μας μιλάεις.

Όταν ε'σχέρι σε ψηλώνει
και κάθε άκρη σου βιλεί,
είν' ο σταυρός μας που σ'εγώνει
με τη βοήθεια την τρανή.

Κι όταν γαλήνη σε διπλώνει
κι ακουμπισμένη μας θωρείς,
δόξα παλιά σε στεφανώνει
και δόξα νέα καρτερείς.

25. 28 'Οκτωβρίου 1940

Θέμου Νέζερ

Οκτώβρη είκοσι οκτώ ημέρα δοξασμένη
πού οι Έλληνες εξόρμησαν όλοι τους ένωμένοι
και στα Άλβανικά βουνά δόξης σελίδες γράψαν
και ή Έλλάς ξανάλαμψε και τόν έχθρό τόν θάψαν.

Χτυπούσανε αλύπητα και τρέχουν νύχτα μέρα
μέσα στα χιόνια στις βροχές, φωνάζοντας άερα
χωρίς ψωμί χωρίς νερό σκορπίζανε τή φρίκη
σ' έχθρό υπέρτερο απ' αυτούς τὸ σύνθημά τους ΝΙΚΗ.

Ιερὸς σκοπὸς τους ἕνας, Σημαία ἡ γαλανή,
μιὰ Ἑλλάδα πὺ μεγάλη δοξασμένη καὶ τρανή
κι ὁ έχθρὸς διερωτιόνταν, ἄνθρωποι εἶναι ἢ θεριά;
καὶ οἱ Ἕλληνες φωνάζαν «θάνατος ἢ λευτεριά!».

26. Τὰ Ἑλληνόπουλα

Ἄθαν. Παπαθανασίου

ΟΧΙ

ΟΧΙ, φωνάζουν στον εχθρό
τα ηρωικά παιδιά σου,
Πατρίδα πολυπόθητη
πάνω στα σύνορά σου.

Πέρασαν χρόνια αρκετά
από τη μέρα εκείνη,
που ο Ιταλός στη χώρα μας
μπήκε να τη μολύνει.

ΟΧΙ, τότε φωνάξανε,
Πατρίδα, τα παιδιά σου,
και με το ΟΧΙ πέρασε
για την Ελευθεριά σου.

Γι' αυτό το ΟΧΙ, που είπανε,
Πατρίδα, τα παιδιά σου
γιορτάζουμε όλοι σήμερα
στη λεύτερη αγκαλιά σου.

π.: Ε. Μερτζιώτου

ΕΙΡΗΝΗ

Ειρήνη αστέρι χαμπερό
και ήλιε γλυκιέ ε' Απρίλη
Έλα το γέλιο σεις καρδιές
ν' ανάψεις και στα χείλη

Έλα το χέρι ε' αγγουλού
καθένας μας να πιάνει
να πάει σύννεφο ο χορός
στης γης το χοροστάσι